

del (3). 1273, escrit dos cops: un «A. de *Romaneda*» figura en un doc. d'Organyà (*BABL* VII, 236) (lliçó comprovada clarament en el facsímil del ms., p. 247); 1518, en *Spill de Castellbò* llegim «lo mas de *Romaneda*», deshabitat, de Coll de Nargó (f° 4r); *Ramonedada*, ibid. (*Spill*, 38v); amb la mateixa localització (f° 43v): «los masos de Sancta Eulàlia de *Ramonedada* y del Puyal de *Ramonedada* --- los masos de Sta. Eulàlia de *Ramonedada*» (f° 4v); en el f° 35v, segons sembla en te. de Montanissell, junt amb Cabó: *Ramonedada* --- *Re-*

moneda. Ara bé, de tota manera Montanissell (també Cabó), és a la dr. del Segre, damunt, i uns 4 k. a l'O. de Coll de Nargó: o sigui una mica més prop del (1), però encara a 20 k.; en canvi aquesta sí és ben pròxima al lloc de *Romanins*, davant per davant de Montanissell amb el Segre entremig (la menció de 1273 podria coincidir-hi del tot). Sembla, doncs, que entre aquest *Romaneda* i *Romanins* hi ha el mateix report de contigüitat que el que hem vist entre *Romanet* (2) i (1), la serra de *Romanill*, coincident amb el report etimològic entre *collectiu* i el nom de la planta mateixa.

A *Ramonedada* (4) o a *Romanins* pot correspondre el nom d'una dama *Marquesa Ramonedada*, en un doc. de 1585 de la SdUrg. (CCandi, *Mi. Hi. Ca.* II, 80). De qualsevol dels 4 llocs *Ramonedada*, pot venir un *Bernardus Ramonedada* que figura en l'a. 1336 com un dels diversos homes a qui un En Vilamur encarrega la població d'un nou mas a la Pobra de Segur (Font Rius, *C. d. p.*). El cognom *Ramonedada* es recull en una mitja dotzena de pobles de l'entorn de Barcelona (*AlcM*), jo el trobo també a l'alt Pallars, te. Sentís (xix, 174.5).

No sé si realment existeix un *Ramonat*. O és err. de còpia per *Ramonet* (< *Romaninet*). Només el *DAG*, diu que és cognom de Tarr.; un molí de *Ramonat*, hapax en una carta de franqueses de 1098-1114, com afr. de Lluçars, Montanyana i Giró (N. Ribagorçana), a. 1098-1114 (Font Rius, *o. c.*, § 43).

Altres *NLL* menors, que també podrien resultar d'un *collectiu* de *romani* i variants, en virtut d'aqueixa haplologia que veiem tan repetida. És incert, perquè poden tenir una altra etimologia. Per a *Romet* (Barranc i Collado de *romét*), *NL* isolat a l'extrem S. del P. Val. (te. La Romana) (xxxvi, 61.22) es podria pensar en un derivat de l'arrel àr. *rmm* 'consumir, desgastar, podrir'; hauria de ser pl. de *rumma* 'soga gastada' (Belot), però és més probable que resulti d'haplologia de **romeret*, *collectiu* del val. *romer* 'romaní', perquè no conec aquell mot més que per algun dicc. i no veig que aquella arrel sigui coneguda a l'àrab d'Espanya (*PAlc*), i en *RMa* només l'adj. *ramim* 'corcat, consumit, aplicat a un os' (54.2f., 109).

De *Romedo*, mot tan semblant, pda. munt. de l'alta vall de Cardós, te. Lladorre (Ll. 24, 57) es podria pensar el mateix, partint de *romani*, amb haplologia més considerable que en *Romanedo* (supra), però és més raonable, com dic en *DECAT* VII, 431a6, que sigui *collectiu* de la forma *roma*, dialectal del nom de planta «*Rumex acetosa*», una espècie de repalassa, que vaig recollir a Esterri de Cardós, Espot i alta Cerdanya

(ibid. VII, 430a4-33).

Romania, V. Ruïlles

ROMANYA

1) *R. de la Selva*, agre. a Sta. Cristina d'Aro, al peu SO. de Les Gavarres; *rumayá* a Castell d'Aro i Llagostera, Casac. 1920; id. a Calonge, 1931, i Sta. Cristina d'Aro, 1932, 1964 (Ll. 29, exc. 169, i XLIV, 17.20).

MENCIONS ANT. 968: *Romaniano* in valle Araze (*Cat. Car.* II, 104.1); 1300: *Gaufret de Romanyà* (*BABL* IV, 421); 1359: *Romanyà* (*CoDoACA* XII, 9297 103); 1386: *Rimanya*, cit. junt amb Solius (Hinojosa, *Reg. Sen. Cat.*, p. 109).

2) *Romanyà de Besalú*, agre. de Pontós, prop de Bàscara; *rumayá*, 1920, a Bàscara (Casac. 1920).

MENC. ANT. 876: *Romaniano* (Monsalv. x, 234); 899: *Romagnano* in comitatu Bisuldunense (*Cat. Car.* II, 374.8; cf. 386.21, 372.29, 385.5, 386.3); 913: *Romananus*; i 1019: *Romaniano* (Monsalv. x, 234); 1020: *Romanjano* (*BABL* I, 341); 1359: *Romayan* després de Baschara (*CoDoACA* XII, 95).

ETIM. Nom de predi romà en -IANUM, derivat de ROMANUS (cf. Aebischer, *Top.*, 188).

El Mas Romanyac, que és antic, en te. Roses (XLV, 113, 127), deu ser nom immigrant de l'oc. *Roumagnac*, del qual dóna molts testimonis Skok (§ 276).

Romedo, V. *Romani Romegats*, V. Ruïlles *Romera*, V. *Ro-* (misc. moss.) *Romerosa*, V. *Romani Romet*, *Romeu*, *Romí*, V. *Ro-* (misc. àr.) *Romzavella*, *Romzentilla*, V. Ruïlles

Roncabanes. Al Grau de Cast. Pna. els pescadors assenyalaven a Casac., el 1926, *ronkabânes* com nom d'un roquer submarí de roca viva (ample 2 milles, llarg 1 milla), enfora del Grau; d'altra banda també una «Mamelleta de *Roncabanes*» en terra, que els servia de senya per trobar aquell roquer. Així, però, deu ser ben prop del poble de *Cabanes* de l'Arc, per tant aquell nom deu resultar de *Roc (de) Cabanes* > *rokabânes* i amb propagació de la nasalitat *ronkabânes*.

RONÇANA, Santa Eulàlia de ~

Església i parròquia del Vallès oriental, cap d'un municipi de llogarets i cases escampades, uns 9 k. al NO. de Granollers.

MENCIONS ANT. 1056: «--- St. Felicis de Cudines, Sti. Matei de Montbui, Ste. Eulalie de *Oronçana*, *Liçan*, *Samalucio*» (*Li. Fe. Ma.* I, 327.5, amb err. corregida a la fe d'err.); 1060: *Oronçiana* (Mas, *NHBna.* x, 41); 1122: «Guill. Raimundi de *Orrenciana*» (*Cart.* St. Cugat III, 59; però *Orenciana* segons Mas, *NHBna.* x, 177); 1129: *Orençana* (C. St. Cu. III, 86); 1160: Raimundus de *Aurenciana* (Mas, XII, 203); 1178: parroquia de Sta. Eularia de *Aurenciana* (Mas XI, 300);